

РЕШЕНИЕ

№ 1279

гр. София, 01.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **12** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба вх.№ 21058868/05.11.20г на Директора на РД на КЗП, с проц.представител адв.А.К. против Решение от 23.10.20г на СРС по нахд № 6385/20г, НО, 23ти състав, с което е отменено НП № К-039330/11.03.20г на Директора на РД на КЗП със седалище в [населено място], с което на [фирма]- К. е наложено адм.наказание “имущ.санкция” в размер на 200лв, на осн. чл. 103б ал.1 от ЗЗП/ред.ДВ бр.13/14.02.20г/ и адм.наказание “имущ.санкция” в размер на 1000лв на осн. чл. 230д вр. чл. 192 т.2 от ЗЗП /ред.ДВ бр.13/14.02.20г/. Първото нарушение е извършено на 02.05.19г в [населено място], констатирано е при проверка по документи в сградата на КЗП на 07.10.19г и се изразява в това, че: дружеството-търговец не е изпълнило задължението си по чл.103б ал.1 вр. чл. 228 от ЗЗП да достави и предаде на потребителя без неоправдано забавяне стоки в срок, не по-късно от 30 дни, считано от сключения договор между страните /в случая между страните били сключени 4 бр. договори за поръчки от 03.04.19г, като дружеството е предоставило на проверяващите на 18.10.19г приемо-предавателни протоколи от 24.05.19г по три от договорите, т.е. закъснението по тях е 22 дни/. Второто нарушение е извършено на 16.10.19г , констатирано е при проверка по документи в сградата на КЗП на 07.01.20г и се изразява в това, че: дружеството-търговец не е изпълнило задължението си по чл. 230д вр. чл. 192 т.2 от ЗЗП да представи в срок до 16.10.19г указани му изрично в КП

от 07.10.19г документи във връзка с извършващата се проверка от КЗП, като не е представил приемо-предавателните протоколи с подпис на потребителя по четирите договора и така е пречатвал осъществяването на контрол от КЗП/ на 18.10.19г представил три приемо-предавателни протокола, като така и не представил четвъртия/.

В кас.жалба се сочи, че решението на СРС е постановено в нарушение на мат.закон, като се моли за отмяната му и потвърждаване на НП в цялост.Оспорва се като прекомерен адв.хонорар на ответника, ако се претендира такъв над мин.размери. Сочи се, че СРС неправилно и в разрез с дефинициите за “стока” по §13 т.13 и за “възложител” по § 13 т.1 от ДР на ЗЗП приема, че чл. 103б ал.1 от ЗЗП касае само договорите за продажба, но не и договорите за изработка//като процесните/.АУАН и НП съдържат дати и място на двете нарушения, като правните им квалификации и санкционните норми са правилно посочени в АУАН и НП.В съд.заседание касаторът не се представлява, депозирани са писмени бележки за поддръжане на кас.жалба.

Ответникът [фирма]- К. не се представлява в съд.заседание.Депозирани са писмени бележки от адв.Х., която оспорва жалбата/с аргументите на СРС/ и моли за потвърждаване на решението на СРС като правилно и законосъобразно.Не се претендира разноски.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на жалбата, като намира решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

СРС се е произнесъл при правилно установена фактическа обстановка, която се подкрепя от доказателствата по делото. СРС е проверил допустимостта на въззивната жалба, както и НП и АУАН- относно тяхната процесуална и мат.законосъобразност, компетентността на актосъставителя и на АНО и спазването на сроковете по чл. 34 от ЗАНН. СРС е отменил НП, приемайки, че: 1/ съгл.§1 от ДР на ЗЗП, чл. 103б ал.1 от ЗЗП е приложим само за договорите за продажба на стоки, но не и за процесните 4 бр.договора за изработка.В тях няма уговорени срокове за изпълнението им, поради което съгл. чл. 69 ал.1 от ЗЗД-кредиторът може да изисква изпълнение веднага. Не е налице извършено нарушение по чл. 103б ал.1 от ЗЗП; 2/ АНО приема за дата на второто нарушение-16.10.19г, но това е бил крайният срок за представяне на изисканите документи , респ. датата на второто нарушение е неправилно определена; 3/ изискани са били от КЗП за представяне документи, за които е имало данни, че изобщо не са издавани от дружеството /приемо-предавателни протоколи за удовлетворена рекламация с подпис на клиента/, като са били представени обаче от дружеството на проверяващите на 18.10.19г ремонтни бележки по четирите договора /това са документите за приета рекламации/, поради което не е налице и нарушение по чл. 230д от ЗЗП/евентуално може да е налице нарушение по чл. 128 ал.2 от ЗЗП/.

Кас.състав намира, че от доказателствата по нахд става видно, че: 1/ части от четирите договора за изработка /на врата,дограма,комарници и измазване/ били изпълнени на 01.05.20г, като неизпълненото по договорите било изпълнено окончателно на 24.05.20г /но с проблеми/; 2/ при проверка по документи , с КП от 07.10.20г проверяващите от КЗП са изискали от дружеството конкретни документи, със срок на представяне- 16.10.20г/раб.ден/. Наличните към 16.10.20г документи били

представени на 18.10.20г /с 2 дни закъснение/; 3/ с молба от 08.11.20г била представена друга част документи /съставени обаче след 18.10.20г и преди 08.11.20г/; 4/ на дружеството са дадени на 08.11.20г задължителни предписания за представяне на още документи в срок до 22.11.20г / те били съставени обаче след 08.11.20г и преди 22.11.20г, като са представени в указания срок- на 22.11.20г/.

Изводът при тези установявания по отношение на второто нарушение е, че дружеството е представило само с два дни закъснение/на 18.10.19г/ всички налични към 16.10.20г документи, като е представяло на два пъти/в срок/ след това още документи - но едва тогава, когато са били изготвяни /а те са изготвени след 16.10.19г, респ. след 08.11.19г/. На 16.10.19г е бил срокът за представяне на наличните от изисканите документи, като нарушение би могло да има извършено най-рано на 17.10.19г, т.е. правилен е изводът на СРС за неправилно определена от АНО дата на второто нарушение/16.10.19г, вместо 17.10.19г/. След като обаче на 18.10.19г са представени всички налични към 16.10.19г документи от изисканите, то тогава нарушението всъщност е представянето с 2 дни закъснение на наличните документи. Впоследствие представените документи от една страна са представяни в указаните срокове, а от друга страна е било невъзможно да се представят на 16.10 или 18.10, тъй като не са били съставени все още. Изпълнителното деяние е представяне на изисканите документи с 2 дни закъснение, а не непредставянето им изобщо/както е посочено в АУАН и НП/. Поради което е правилен изводът на СРС, че не е налице нарушение с правна квалификация по чл. 230д вр. чл. 192 т.2 от ЗЗП/възпрепятстване на дл.лица при осъществяване на правомощието им да изискват необходимите документи във връзка с осъществявания от тях контрол/. Дл.лица не са били възпрепятствани да упражнят контрол, като наличните от изисканите документи са са били представени с 2 дни закъснение, т.е. налице е забавено изпълнение на разпореждането, а не неизпълнение на същото. След като чл. 230д от ЗЗП не е приложим към закъсняло изпълнение на разпореждането, и след като датата на нарушението не е правилно определена от АНО, то това е достатъчно основание за отмяна на НП относно второто нарушение.

По отношение на първото нарушение: Целият раздел II на глава пета от ЗЗП касае само договорите за продажба на потребителски стоки, видно от названието му, като в чл. 104 ал.1 и 3 от ЗЗП са дадени дефинициите на “продавач” и “потребителска стока” . Съгл. чл.103б ал.1 от ЗЗП- Търговецът е длъжен да достави стоките, като ги предаде на потребителя без неоправдано забавяне в срок не по-късно от 30 дни, считано от сключването на договора, освен ако страните са уговорили друго. Видно от наименованието на глава пета от ЗЗП, законодателят е направил разграничение между стоки и услуги. Нормата, респ. срокът по чл. 103б ал.1 от ЗЗП не касае договорите за услуги, а само договорите за продажба на потребителски стоки, както правилно е приел СРС. Други части от ЗЗП касаят едновременно договорите за продажба на пром.стоки и договорите за услуги/напр. чл. 123 ал.1 от ЗЗП/, или само договорите за услуги/напр.чл. 124 ал.2 от ЗЗП/. След като чл. 103б ал.1 от ЗЗП не е приложим към процесните четири договора за изработка, то правната квалификация на първото нарушение е дадена неправилно от АНО и това е достатъчно основание за отмяна на НП и относно първото нарушение.

Решението на СРС е правилно като краен извод - НП е незаконосъобразно поради неправилна правна квалификация и на двете нарушения, както и поради неправилно определена дата на второто нарушение. Поради което следва да бъде потвърдено като

валидно,допустимо и съответно на мат.закон .
Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 23.10.20г на СРС по нахд № 6385/20г, НО, 23ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: